

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 VALTIONEUVOSTO
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

KANNANOTTO RAKENTAMISMÄÄRÄYSTEN UUSIUTUVIEN OMAVARAISENERGIOIDEN JA OSTOENERGIAN TASERAJAAN

EU:n rakennusten energiatehokkuusdirektiivin artiklassa 2 kohdassa 2 lukee seuraavasti

*”[...] Tarvittava lähes olematon tai erittäin vähäinen energian määrä olisi hyvin laajalti katettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla, **mukaan lukien** paikan päällä tai rakennuksen lähellä tuotettava uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia;”.*

Muulla direktiivissä mainitaan uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia vaatimalla mm. arvioimaan ja ottamaan huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät (artikla 6 kohta 1a) ja ottamaan myönteisesti energialaskennassa aiheellisissa tapauksissa huomioon paikallinen auringonvalon määrä, aktiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät (liite I kohta 4a). Uusiutuvien energioiden tuotannon sijaintiin ei viitata direktiivissä tarkemmin.

Direktiivi ilmaisee siis selkeästi, että uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia on pystyttävä ottamaan huomioon myönteisessä valossa riippumatta missä se tuotetaan, ja sen käyttöön on kannustettava jokaisessa tilanteessa. Direktiivi ei kuitenkaan velvoita tuottamaan uusiutuvaa energiaa rakennuksessa tai sen lähellä, eikä arvota tällaista energiaa muuta uusiutuvaa energiaa korkeammalle.

Suomen nykyisessä rakentamismääräyskokoelman osassa D3 Rakennusten energiatehokkuus esitetään tällä hetkellä voimassa oleva ostoenergian energiankulutuksen taseraja. Uusiutuva omavaraisenergia on nykyisissä määräyksissä taserajan sisäpuolella. Tämä johtaa laskennassa siihen, että omavaraisenergian hyödyntäminen vähentää ostoenergian määrää. Ostoaenergiaa arvotetaan E-lukulaskennassa energiamuotokertoimilla. Nykyinen lähestymistapa siis tarkoittaa, että uusiutuvan omavaraisenergian energiamuotokerroin on nolla, ja näin ollen sitä pidetään parempana kuin mitään ostoenergioista.

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuottaminen on ensiarvoisen tärkeää. On kuitenkin yhtä tärkeää, että energia tuotetaan siellä, missä se on järkevintä tuottaa. Hajautetuilla ja keskitetyillä energiantuotantoratkaisuilla on molemmilla omat etunsa ja heikkoutensa, jotka ovat vahvasti tilannekohtaisia. Järkevimmän tuotantotavan löytäminen riippuu niin maantieteellisestä sijainnista, tonttien ja rakennusten asemoinnista ja ympäristöstä kuin laitteisto-, työvoima- ja energiamarkkinoistakin.

Uusissa rakentamisen määräyksissä uusiutuvaa omavaraisenergiaa ei tule suosia energialaskennassa muuta uusiutuvaa energiaa enempää. Direktiivi ei tähän velvoita. Myös lähes nollaenergiarakentamiseen liittyvän säädäntöhankeeseen seurantarayhmä oli asiasta huomattavan yksimielinen.

Lähes nollaenergiarakentamiseen sekä muihin uudistuksiin liittyvässä rakentamismääräysten päivittämisessä on tärkeää ensin muodostaa kokonaiskuva ja luonnostella siitä lähtien erilaiset määräystason yksityiskohdat. On kestävämpää lyödä lukkoon yksityiskohtia kesken säädöshankkeen, kun tulevan säädännön kokonaiskuva on vielä puutteellinen. Yksittäisten liian aikaisten päätösten vaikutukset rajaavat helposti hankkeen edetessä parhaimmat kokonaisratkaisun vaihtoehdot pois ja tekevät kokonaisuudesta sekavan.

Ystävällisin terveisin

Sähkö- ja teleurakoitsijaliitto STUL ry

Olli-Heikki Kyllönen
Toimitusjohtaja